Alberto "Pocho" Mechoso, αναρχικός και απαλλοτριωτής

Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Του Juan Carlos Mechoso - FAU

Απόσπασμα από το βιβλίο "Acción Directa Anarquista - Una Historia de FAU"

Ιδρυτής της Αναρχικής Ομοσπονδίας Ουρουγουάης (FAU), μιας ειδικής αναρχικής οργάνωσης, ο Alberto "Pocho" Mechoso ήταν, επίσης, συνδικαλιστής μέλος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Κρέατος και ενεργός αγωνιστής της Organizacion Popular Revolucionario Orientales - 33 (OPR-33), ένοπλης πτέρυγας της FAU η οποία υποστήριξε απεργίες και οργάνωσε απαγωγές και απαλλοτριώσεις των εργοδοτών για τη χρηματοδότηση του αγώνα.

Στα νεότερα χρόνια του, «Pocho» ήταν ενεργός στο Λαϊκό Κόμμα για τη Νίκη (PVP), μια οργάνωση που διαλύθηκε μέσα στην FAU. Ο "Pocho" παρέμεινε μαζί με άλλους συντρόφους της FAU στην PVP με την πρόθεση της

επανίδρυσης μιας especifista (ειδικής αναρχικής) οργάνωσης.

Συνελήφθη στο Μπουένος Άιρες στις 26 Σεπτεμβρίου 1976. Το σώμα του βρέθηκε με τα σώματα επτά άλλων στο βυθό της θάλασσας, σε βαρέλια γεμάτα με τσιμέντο, στις 23 Μαΐου 2012.

Θυμόμαστε τον σύντροφο αυτό που ακόμη είναι πολύ αγαπητός σε μας. Το παράδειγμά του θα είναι παρόν στο μαχητικό αγώνα μας, σήμερα και για πάντα.

Ελευθερία ή θάνατος!

Ούτε ξεχνάμε ούτε συγχωρούμε!

Αντίο, Pocho!

Arriba los que luchan!

Διασκευή και μετάφραση από το “Alberto ‘Pocho’ παρών” από τον Bruno (από τη βραζιλιάνικη αναρχική οργάνωση OAS)

Alberto "Pocho" Mechoso - απόσπασμα από το βιβλίο "Acción Directa Anarquista - Una Historia de FAU" (”Αναρχική Άμεση Δράση – Μια Ιστορία της FAU”)

Ο Alberto "Pocho" Mechoso γεννήθηκε στο Τρινιντάντ, στην περιοχή Flores της Ουρουγουάης. Φοίτησε τα δύο πρώτα χρόνια του σχολείου εκεί, συνεχίζοντας αργότερα στο Μοντεβιδέο. Δεν μπόρεσε να τελειώσει το δημοτικό. Προερχόμενος από οικογένεια εργαζομένων οι οποίοι

είχαν ανεπαρκή εισοδήματα, έμαθε να μοιράζεται τις δυσκολίες της καθημερινής ζωής με τα τέσσερα αδέλφια του.

Η οικογένειά του, κουρασμένη από μια κατάσταση η οποία δεν προσέφερε καμία δυνατότητα βελτίωσης, μετανάστευσε στο Μοντεβιδέο. Ήταν θέμα τύχης, όπως συνέβη και με τόσους πολλούς γείτονες που είχαν ήδη ξεκινήσει αυτή την περιπέτεια. Στην οδό Ansina, στη γειτονιά του Παλέρμο, έκανε τις πρώτες του φιλίες και αμέσως σχηματίστηκε μια ομάδα φίλων. Οι μαρκίζες του σχολείου της οδού Gaboto ήταν μάρτυρες κάποιων από τις τιμωρίες που υπέστη από τους δασκάλους του. Ήταν οξύς και διακρινόταν από μια γρηγοράδα στο να εξηγήσει πράγματα που τα θεωρούσε λάθος.

Οι La Teja και Cerro ήταν οι γειτονιές όπου μεγάλωσε. Τρία αδέλφια έγιναν αναρχικοί και έτσι στο σπίτι του ο ελευθεριακός σοσιαλισμός έγινε καθημερινό θέμα συζήτησης. Είχε ερωτήματα, ήταν συμπαθητικός – το ανυπότακτο πνεύμα του προσέγγιζε αυτή την ιδεολογία που απαιτούσε δικαιοσύνη για τους φτωχούς και δεν έπεφτε στα γόνατα μπροστά στον οποιονδήποτε.

Αργότερα εργάστηκε στη βιομηχανία κρέατος και κατά τη διάρκεια μιας μακράς απεργίας απολύθηκε. Για ένα διάστημα εργάστηκε ως πωλητής στην αγορά με μερικούς από τους αδελφούς του. Η FAU δεν υπήρχε ακόμα, αλλά υπήρχε η Αναρχική Ομάδα Cerro-La Teja και το Αθήναιο (Ateneu) Livre, επίσης στο Cerro-La Teja. Άρχισε να

συχνάζει στο Αθήναιο. Ήταν η δεκαετία του 1950, και η οικονομική κρίση είχε ήδη αρχίσει να πλήττει σκληρά τα νοικοκυριά των εργαζομένων στην Ουρουγουάη.

Με μια ομάδα νέων ανθρώπων σαν κι αυτόν, φίλων μεταξύ τους και σχεδόν όλων συμπαθούντων τις αναρχικές και ελευθεριακές απόψεις, άρχισε να μιλάει για οικονομικά ζητήματα καθώς και για τη δημιουργία ενός συνεταιρισμού και δίνοντας ένα μέρος των εσόδων στην εκκολαπτόμενη FAU. Τέλος, αποφάσισε να απαλλοτριώσει την Τράπεζα Paso del Molino: La Caja Obrera. Ήταν μια προσεκτική δουλειά που την προετοίμασε στη λεπτομέρεια.

Απαλλοτρίωσαν μεγαλύτερη ποσότητα χρημάτων από ό,τι περίμεναν. Έκαναν τη δωρεά και άφησαν τα υπόλοιπα χρήματα για το συμφωνημένο σκοπό. Αυτή ήταν, άλλωστε, η πρώτη τράπεζα που απαλλοτριώθηκε στην Ουρουγουάη.

Ένα χρόνο αργότερα συνελήφθη σε σχέση με αυτό το επεισόδιο. Πέρασε έξι χρόνια στις φυλακές Miguelete και Punta Carretas. Στη φυλακή διάβαζε πολύ, έργα όπως τα «Εθνικισμός και Πολιτισμός» του Ρούντολφ Ρόκερ, «Η ζωή και οι ιδέες του Ερρίκο Μαλατέστα» του Luiggi Fabbri, «Η επανάσταση» του Landeur, μυθιστορήματα κ.λπ. Λάμβανε τουλάχιστον ένα βιβλίο την εβδομάδα, σε ένα πακέτο .

Παρακολουθούσε την επανάσταση της Κούβας με μεγάλο ενδιαφέρον από τότε που ξέσπασε το 1959. Βγήκε από

τη φυλακή περισσότερο μορφωμένος πολιτικά και αμέσως ήρθε σε επαφή με την FAU. Άρχισαν συνομιλίες για να καθορίσει τη θέση του της μαχητικότητας. Ο Mauricio (Gatti) ήταν ο πρώτος που πίστεψε ότι θα έπρεπε να τον ενσωματώσουν στις ένοπλες δραστηριότητές τους.

Ο Pocho είχε γρήγορα αντανακλαστικά, είχε καλή συμπεριφορά για να φιλοξενεί ανθρώπους, ήταν πρόσχαρος, επαναστατικός και αποφασιστικός. Όλα αυτά τον έκαναν ένα φυσικό πρόσωπο. Του άρεσαν τα ανέκδοτα, να παίζει με σοβαρά θέματα, έκανε αστεία για τον εαυτό του και ασχολιόταν με τη μαχητικότητα. Αλλά αυτά συνοδεύονταν και από μια βαθιά πίστη σε ό,τι έκανε και έναν πραγματικό σεβασμό για τη δουλειά που ανελάμβανε. Ήταν καλός στις επιχειρήσεις, αλλά δεν υποτιμούσε τίποτα, και πάντα ήθελε να αναλύει τις λεπτομέρειες καλά.

Τέλος, ήταναπό τους βασικούς συντελεστές της OPR, όλων των οργανωτικών δραστηριοτήτων της και επίσης στην ενθάρρυνση της εμπιστοσύνης προς τους συντρόφους που ξεκινούσαν. Εδώ πρόσφερε την εμπειρία του και τις αποφάσεις του. Οργάνωσε επιχειρησιακή ομάδα, όταν αποφασίστηκε να ασχοληθεί με την ένοπλη δράση κατά ειδικό και συνεχή τρόπο. Στην αρχή, με την προηγούμενη ομάδα του, έκανε απαλλοτριώσεις τραπεζών αποφασισμενες από την οργάνωση, ενέργειες ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη των εν εξελίξει σχεδίων. Μετά από αυτό, ανέλαβε διάφορες υπευθυνότητες. Δημιούργησε τμήμα στο Aguilar

και με την εμπειρία και την αποφασιστικότητά του η συμβολή του ήταν ανεκτίμητη σε αυτό το τμήμα που ήταν υπεύθυνο για την ένοπλη δράση της οργάνωσης.

Συνελήφθη, βασανίστηκε άγρια, αντιστάθηκε με ασυνήθιστη ακεραιότητα και με δική του ευθύνη οργάνωσε μια θεαματική απόδραση από ένα στρατώνα. Αφού ανάρρωσε από τα τραύματά του στα χέρια και στα πλευρά, και με απόφαση της FAU, μετακόμισε στην Αργεντινή. Εκεί αμέσως επανήλθε στη δράση. Όμως συνελήφθη και πάλι και υπέστη βασανιστήρια στο Pozo de Orletti [μυστική φυλακή]. Σήμερα είναι ένας από τους συντρόφους εκείνους που θεωρούνται desaparecido (εξαφανισμένοι).

Ο Pocho, όπως ήταν το δημόσιο παρατσούκλι του, ή Martin -το αγωνιστικό του όνομα- διατήρησε πάντα τις συνήθειες και την κουλτούρα του ως ένας καλός άνθρωπος του λαού. Ένα αγόρι της γειτονιάς, που του άρεσε να ξοδεύει χρόνο στους δρόμους. Ήταν αυτοδίδακτος, αναγνώστης, σεμνός και με μια βαθιά αίσθηση του ανήκειν σε όσους βρίσκονταν στη βάση. Άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια του.

Δεν είναι μόνο οι άνθρωποι εκείνοι που παράγουν την ανάπτυξη και τη μονιμότητα μιας οργάνωσης. Πρόκειται για μια σειρά προσπαθειών πολλών ανθρώπων που παράγουν κάτι γόνιμο. Και είναι σε αυτό το πλαίσιο που επισημαίνουμε αυτή τη μαχητική συμβολή. Αλλά είναι βέβαιο ότι το σήμα κατατεθέν αυτής της ζωτικής σημασίας

της ομάδας υπήρξαν σύντροφοι με εξαιρετική συμβολή. Οι Pocho και Santa Romero, χωρίς αμφιβολία, αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα.

*Πρωτότυπο κείμενο: Alberto "Pocho" Mechoso - Fragmento tomado del Libro "Acción Directa Anarquista: Una Historia de FAU". Μετάφραση: Jonathan – ZACF. Σχετικά Link: http://federacionanarquistauruguaya.com.uy/2012/05/24/a...-fau/ Ελληνική μετάφραση “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης”, 6 Αυγούστου 2012.

http://www.anarkismo.net